

KRONIEK

één gedachte geboren te zijn. De muzikaliteit zoowel als de techniek van Lilli Kraus gaan op spontane wijze naar de kunst van Mozart uit. Het orkest bezat die eigenaardige vibratie, welke een partituur van Mozart verlangt. Lilli Kraus speelde op deze avonden drie concerten, welke wel niet tot de onbekende behooren (uitgezonderd K.V. 456 in Bes, dat hier wellicht nooit te voren gespeeld werd), doch zij koos die concerten, welke bijna nooit aan de beurt komen, omdat het A-dur (K.V. 488), het D-dur (Krönungskonzert), „het” Es-dur (K.V. 482), het C-dur (K.V. 467) en het D-moll (K.V. 466) zoo mooi zijn. Vadertje Kronos vergist zich niet zoo dikwijls,

want de concerten, welke ik hier noemde, vormen inderdaad de bloem van Mozart's pianoconcerten. Doch de concerten, welke Lilli Kraus thans speelde: het C-moll (K.V. 491) en het „andere” Es-dur (K.V. 271) behooren eerlijkheidshalve eveneens tot de favorieten gerekend te worden. Het laatstgenoemde concert in Es werd omstreeks dienzelfden tijd óók voorgedragen door Coba Rijnke met het Rotterdamsch Philh. Orkest. Ik maak hier met genoeg melding van, omdat deze Hollandsche pianiste een Mozartiaansche charme en verfijning aan den dag legde, welke bij die van Lilli Kraus zeker niet ten achter stond.

Wouter Paap

LETTERKUNDE

Willem de Geus, *Piet Heyn*, H. P. Leopold's Uitgevers-Mij, N.V., 's-Gravenhage.

„Jija” — met deze overweging sla je tenslotte *Piet Heyn*, den historischen roman van Willem de Geus, dicht. Dat is geen depreciatie van het werk, want *Piet Heyn* is een goed boek. Maar onwillekeurig vergelijken we met *Wilde Vaart*, het debuut, waarmee De Geus eertijds door een jury werd gekozen om mee te dingen voor Nederland, in de Internationale Roman-prijsvraag. Dit boek, *Piet Heyn*, is iets meer literatuur, of liever meer gedocumenteerd détail en iets minder wilde vaart. De eersteling van De Geus was een oerboek, *Piet Heyn* is, zooals ook bij den aard van den historischen roman behoort, een eerbiedwaardig stuk werk, typisch tweeledig, belevenis en geschiedschrijving. Belevenis in zeer felle mate, want het komt tenslotte uit

de handen van een mensch, die weet wat schrijven en wat varen is. Daarom is *Piet Heyn* een levensechte roman geworden, een hartstochtelijk stuk geschiedenis, dat nog vochtig smaakt en zout en niet is geconserveerd in de helaas nog altijd aanbevolen blikken schoolverpakking. Er treedt ons hier een andere *Piet Heyn* tegemoet dan die in de geschiedenisles op onze middelbare scholen rondwaart, een andere *Piet Heyn* dan die op nationale feestdagen van alle draaiorgels verkondigd wordt. Want die zaak van de Zilvervloot, die plotselinge populariteit, heeft *Piet Heyn* toch altijd dwars gezeten, die gulle hulde bij z'n glorieuzen intocht met Loncq en De Laet in Leiden, Haarlem, Amsterdam, heeft hij met een nauwverbeten bitterheid geïncasseerd. Dat is de roem waarvan Rilke zegt, dat hij „der Inbegriff aller Miszverständ-